

HÜÜP OÜ

Riia mnt 60A-2, Pärnu 80020

Tel 51 61 593

kati@hyyp.ee

RETTER REG NR [EEP001003](#)

Äriregistri kood 11248045

Mk tegevusluba nr E 284/2007-P

Objekt: **Kanepi vald. TÖÖ NR 2010-68K**
Objekti aadress: Kanepi vald. Põlva maakond
Tellija: Põlva maavalitsus, Kanepi vallavalitsus

KANEPI VALLA MILJÖÖVÄÄRTUSLIKE HOONESTUALADE TEEMAPLANEERING

Töö koostajad: Kati Niibo

Tiia Kallas

Sisukord

SISSEJUHATUS	3
TÖÖ METOODIKA	4
1. MILJÖÖVÄÄRTUSLIKUD HOONESTUSALAD	7
KANEPI ALEVIK.....	7
Ajalooline kujunemine	7
Üldiseloostus	10
Plaanistruktuur	11
Kanepi alevik tänapäeval, miljööala piir	13
Mahuline struktuur	21
Miljööväärtus.....	27
Planeerimise, kaitse- ja kasutamistingimused	28
2. AJALOO LIS-KULTUURILISE VÄÄRTUSEGA KÜLAD	31
Kooraste küla põhjaosa (Mäeküla)	33
Koigera küla.....	37
Hino küla põhjaosa (endine Nahaküla)	42
Üldised põhimõtted asustuse suunamisel.....	46
Nõuded ajalooliste hoonete remontimiseks	45
Nõuded uute hoonete rajamisel.....	46
3. MAASTIKULISELT VÕI AJALOO LISSELT OLULISED ÜKSIKOBJEKTID	49
LISA 1 Teemaplaneeringu "Kanepi valla üldplaneeringus määratud miljööväärtuslike alade teemaplaneering" algatamise otsus.....	54

SISSEJUHATUS

Käesolev teemaplaneeringu eesmärk on määrata Kanepi valla miljööväärtuslikud hoonestusalad ning anda neile maakasutus- ja ehitustingimused.

Planeeringu lähtedokumendiks on Kanepi Vallavolikogu määrus nr 1-1.2/ 19 Teemaplaneeringu "Kanepi valla üldplaneeringus määratud miljööväärtuslike alade teemaplaneering" koostamise algatamine, vt lisa 1.

Töö koostamisel on arvestatud järgmiste planeeringute ja projektidega:

- Kanepi Vallavolikogu 24.09.2009.a määrusega nr 1-1.2/18 kehtestatud *Kanepi valla üldplaneering*.
- Põlva maavanema 13. juuni 2005.a korraldusega nr 1.1-1/125 kehtestatud maakonnaplaneeringu teemaplaneering „*Põlva maakonna asustust ja maakasutust suunavad keskkonnatingimused*”.
- Artes Terrae OÜ poolt 2006.a koostatud *Kanepi aleviku ja tema ümbruse maastikuhoolduskava*. Autor Age Merila.

Töö on koostatud koostöös Kõlleste valla miljööväärtuslike alade teemaplaneeringuga.

Geodeetiline alusplaan:

Töö koostamise aluseks on võetud Eesti põhikaart M 1:10 000, mis on saadaval Maa-ameti geoportaalis <http://xgis.maaamet.ee>. Lisaks on kasutatud OÜ Hendrikson & Ko koostatud valla üldplaneeringu materjale.

Kehtiv üldplaneering ja ettepanekud selle muutmiseks

Kehtiva üldplaneeringuga on määratud miljööväärtuslikeks aladeks: Kanepi alevik, Kooraste küla ja järved, Kooraste koolimaja, Jõgehara veski, Karste koolimaja, Jõksi küla, Piigandi küla, Erastvere, Soodoma (Erastvere–Suureküla), Põlgaste küla, Postitee, Ahja jõe veskid – Vedela, Kaska, Roti, Liismeti.

Teemaplaneeringuga jääb miljööväertuslikuks hoonestusalaks Kanepi alevik, kus täpsustatakse miljööväertusliku hoonestusala piiri. Ülejäänud alade suhtes miljööväertusliku ala määratlust ei rakendata, kuna need alad ei vasta planeerimisseaduse kohaselt miljööväertusliku hoonestusala tunnustele. Veskeid käsitletakse käesolevas teemaplaneeringus kui maastikuliselt ja ajalooliselt väärtuslikke üksikobjekte. Planeeringu kohaselt on nendeks objektideks Tille, Jõgehara, Kaska ja Vedela veskikompleksid. Roti veski on muinsuskaitsealune objekt, mida käesolev planeering ei käsitle.

TÖÖ METOODIKA

Teemaplaneering jaotub:

- Kanepi aleviku miljööväertuslik hoonestusala,
- väärtuslikel maastikel paiknevad kultuurilis-ajaloolise väärtusega külad.

Väärtuslike maastike ajaloolis-kultuurilised väärtused on defineeritud väärtuslike maastike metoodikas (Keskkonnaministeerium, 2001), kus eelmainitud väärtust omistatakse traditsioonilisele kultuurmaastikule, ajaloo konsentraadile ning ajaloolise ja kultuuriloolise tähtsusega paikadele. Kanepi valla teemaplaneeringus on eelkõige vaatluse all traditsiooniline kultuurmaastik, mida iseloomustavad:

- põllumajandusmaastik, kus on suures osas hästisäilinud traditsiooniline põldudemuster, asustusstruktuur ja teedevõrk. Põllud ja rohumaad on suures osas kasutuses ning hoonestus valdavalt heas korras. Lisaväärtuseks on neil aladel traditsioonilised maastikuelemendid, säilinud vanemat tüüpi hoonestus.
- väiksemad, valdavalt heas korras asulad (külad, kirikukülad, väikelinnad), kus on suures osas säilinud traditsiooniline hoonestus, teede- ja tänavatevõrk.

Kanepi valla teemaplaneeringus on kirjeldatud kolm küla, mis esindavad peamisi vallas esinevaid külatüüpe. Nendeks on Kooraste küla põhjaosa (Mäeküla), mis esindab hajaküla; Koigera küla, kui ridaküla ning Hino küla põhjaosa (Nahaküla), mis esindab sumbküla.

Lisaks sellele on planeeringus käsitletud maastikuliselt ja ajalooliselt olulisi piirkonnale iseloomulikke üksikobjekte – vesiveskeid.

Planeeringus seatakse neile aladele ja objektidele maakasutus- ja ehitustingimused.

Miljööväärtuslik hoonestusala:

Kanepi alevik – tsoneeritakse lähtuvalt kahest peamisest ehitusperioodist, mis jagunevad:

- valdavalt 19. sajandi lõpp ja 20nda sajandi algus;
- peamiselt 1950.-1960ndatel aastatel hoonestatud ala.

Aleviku skeemil näidatakse erinevad ehitusperioodid ja olulised objektid või maamärgid. Planeeringus sätestatakse maa-alade üldised kasutamistingimused ning määratakse ehitustingimused olemasolevate hoonete korrastamisele ja uute hoonete rajamisele.

Ajaloolis-kultuurilise väärtusega külad

Analüüsis lähtutakse verstakaardi ja 1935ndate aastate ajaloolistest kaartidest tulenevast asustusstruktuurist – teedevõrgust, põllualadest ja õuede paigutusest maastikus.

Kooraste küla põhjaosa (endine Mäeküla) - külatüübilt hajaküla

Koigera - külatüübilt ridaküla

Hino küla põhjaosa (endine Nahaküla) - külatüübilt sumbküla

Külade kirjeldustes esitatakse õuealade paiknemine teedevõrgu suhtes, maastiku avatus, põldude ja õuealade paiknemine reljeefil, põllumassiivide ja õuealade suurus (ha), hoonete arv ning ehitusalune pindala (m²). Maakasutus- ja ehitustingimustes määratakse:

- avatud alad, kuhu ehitustegevust ei laiendata;
- maakasutuse funktsioon (peamiselt elamualad);
- kavandatavate õuealade paiknemine ja suurus;
- hoonete arv ja mahud, ehitusalane pind.

Külade skeemidel näidatakse õueala paiknemine (ehk ehitusala), avatud alad ja vaated (ehk alad, kuhu ehitustegevust ei laiendata).

Maastikuliselt ja ajalooliselt olulised üksikobjektid

Kirjeldatakse objekti paiknemist maastikus ning rajamis- ja kasutusperioodi.

Veskikompleks - Jõgehara, Vedela, Kaska, Tille. Maakasutus- ja ehitustingimustes määratakse:

- ehitiste paiknemine (sh hoonete olulisemate konstruktsioonide, vundamentite ja kontuuride säilitamine) ja vesirajatiste detailide säilitamine;
- objektidega seotud maastikuelementide säilitamine (alleed, teed jne);
- maakasutuse funktsioon (elamuala, puhkeala).

Skeemidel näidatakse objekti asukoht ja objektiga seonduvad olulised maastikuelemendi, säilitatavad või avatavad vaated.

1. MILJÖVÄÄRTUSLIKUD HOONESTUSALAD

KANEPI ALEVIK

Ajalooline kujunemine

Kanepi alevik (*Kanapieza*) on olnud muistsete esivanemate elupaigaks aastatuhandeid, mida tõendavad lähipiirkonna arheoloogilised leiud. Kanepi oli looduslikult igati sobiv koht muistseks asulaks, sest paiknes igast ilmakaarest vaadatuna mäe otsas. Soodne geograafiline asend võis olla olulina ka küla kaitstuse seisukohalt.

Kanepi kihelkond moodustati Rootsi kuninga Karl XI käskkirjaga 1675 aastal vanade kihelkondade Põlva, Otepää ja Urvaste ääremaadest. Kihelkonna keskuseks valiti Kanapiesa küla. Kanepi vald tekkis 1939. aastal valdade reformi tulemusel endise Erastvere valla baasil.

Linnalik asula tekkis 19. sajandi keskpaiku, aleviku õigused anti Kanepile 19. sajandil, mil ta oli tähtis haridus- ja kultuurikeskus. Kanepi tõusu kihelkonna keskuseks 19. sajandil tingis tema paiknemine oluliste teede sõlmpunktis ja ärksa pastori J. Ph. Rothi laiahaardeline tegevus. 20. sajandi alguses oli Kanepi alevik kohaliku vaimuelu keskuseks. Alevikus oli 1922. aastal 40-50 elamut ja ca 300 elanikku, kirik, 6-klassiline kõrgem kool, postkontor, arst, apteek, seltsimaja, kümnekond kauplust, väiketööstusettevõtteid, hulk käsitöölisi jne. Alevikus peeti laata kaks korda aastas. Kanepist oli kujunenud 20. saj alguses, eriti pärast Esimest maailmasõda, paikse elanikkonnaga, majanduse-, hariduse- ja kultuurikeskusena arvestatav alevik. Siiski takistas Kanepi kasvamist raudtee kaugus ja ka ehituskruntide puudus, sest peale Erastvere mõisa riigistamist lõpetati seal kruntide väljaandmine. Kanepi aleviku elanikud nõutasid omale 20. sajandi alguses ka alevi õigusi, kuid neid ei saadud. Tänapäevaks on ühe pika külatänavaga asulast saanud Põlva maakonna lääneosa suurim keskus.

Alevik on sajandivanuses liiklemissuundade keskmes ja ka praegu on siin auto- ja bussiliikluse sõlmkohaks ning seega oluline lüli piirkonna turismiketis. Kanepi alevik on ümbritsetud tugevate turismiobjektidega. Vahetusse lähedusse jäävad lokaalsema tähtsusega Kooraste järvistu, Jõksi järv koos planeeritava

puhkealaga, Erastvere järv, park, tammik ja Põhjasõja lahingukoht. Hea ühendus ca 25-30 km raadiuses on Otepää piirkonna, Kiidjärve-Taevaskoja piirkonna, Tilleoru maastikukaitseala ning Pokumaaga. Oluline roll on Kanepil täita ka piirkonna administratiiv- ja teeninduskeskusena.

Teedevõrk

Kuni uue Tartu-Võru maantee valmimiseni 1970. aastatel oli Tartu-Võru postitee kõige kasutatavam tee Tartu ja Võru ühenduslülina.

Kanepi alevik on tähtis teede sõlmpunkt ka täna. Oluline on Otepää-Kanepi tee, mis läbib Kanepi aleviku kesktänavat. Kanepi aleviku keskelt hargneb kruusatee Antsla suunas.

Kirik

Enne kihelkonna tekkimist on Erastveres seisnud kabel koos kalmistuga. Kihelkond moodustati 1675. aastal, aasta enne seda oli Kanepisse püstitatud esimene kirik – ristkülikukujulise põhiplaaniga puitehitus, mis paiknes ilmselt praeguse kiriku läheduses. Täpne asukoht oli teadmata kuni 2004. aastani, mil avastati vana kiriku vundament Ausambaplatsilt. Hiieuurijate arvates oli kirik ehitatud muistsele hiemäele. 1737. aastal ehitati uus puitkirik, mille materjali kasutati hilisemal köstrimaja ehitusel.

Praegune maakivist kirik rajati pastor Rothi poolt aastatel 1806-1810 arhitekt Siegeli plaani põhjal. 1831. aastal kirik põles ning taastati 1838.a. Praeguse ilme sai kirik 1977. aastal.

Kalmistud

Kanepis asuvad kaks kalmistut – Mäe ja Ala kalmistud.

Hiieuurijate seisukohalt on kirik ehitatud muistsele hiemäele. Sellest järeldatakse, et Hiemäe jalamil võis olla kalmistu. Sellest piirkonnas on Weizenbergi tänava ehitusel leitud matmispaiku.

1773. aastal rajati Kanepi Mäe kalmistu, mida laiendati 1820. aastal. Seal asuvad praost von Rothi ja Ungern-Sternbergide perekonnakalmistud. Mäe kalmistule on maetud mitmeid nimekaid kultuuritegelasi. Kanepi Ala kalmistu õnnistati 1847.a.

Kool

Kanepis asutati 1686.a köstrikool. 1804. aastal asutas pastor von Roth kihelkonnakooli, mis paiknes köstrimajas ja asub praeguse gümnaasiumihoone taga ning mida nimetatakse vanaks koolimajaks. 1880.a ehitati uus koolihoone, mis põles 1927.a aastal. 1937. aastal ehitati uus kivist koolihoone Arnold Matteuse projekti põhjal ning millele 1960. aastal rajati juurdeehitus. 1970. aastatel täiendati koolikompleksi võimla, töökodade ning õpetajate kortermajaga.

Seltsimaja

Kanepi seltsimaja on üks vanimatest Eestis ja üks esimesi, mis kohaliku rahva poolt ehitati. Väike klaasist verandaga seltsimaja hoone valmis 1887. aastal, seda laiendati ja ehitati ümber 1924. aastal, kui lisati kinoruumid. Hoones oli ka raamatukogu. Nõukogude ajal, pärast tulekahju likvideeriti raamatukogu, rajati hoonele uus sissepääs ning kontoriruumid.

Ausambaplats ja teised mälestusmärgid

Kanepi kooli ja kiriku vahelises pargis on Eesti Vabadussõjas langenute monument, mis avati 1926.a (autor kohalik kiviraidur Aleksander Jannes). Mälestussammas õhiti 1946, taastati 1988. aastal.

Kanepi kultuurimaja ees kitsal haljasalal asub August Weizenbergi 100. sünniaastapäevaks 1938. aastal avatud pronksbareljeef. Alevi peatänav kannab Weizenbergi nime.

Kanepi aleviku miljööväertuslik hoonestusala

Miljööväertuslik hoonestusala on teemaplaneeringuga määratletud maa-ala aleviku territooriumil, mille terviklik miljöö ehk keskkond kuulub säilitamisele oma ajalooliselt väljakujunenud tänavatevõrgu, haljastuse, ühtse ja omanäolise

arhitektuuri tõttu. Planeeringuga määratakse miljööala piir ning seatakse ala üldised ehitus- ja kasutustingimused.

Miljööväärtusliku hoonestusega vahetult piirnevatel aladel, nn kontaktaladel, tuleb ehitustegevusel tagada sujuv üleminek miljööväärtusega hoonestusalade mahtudele ning ehitusprintsipidele.

Üldiseloomustus

Kanepi aleviku teedevõrk ja hoonestusstruktuur on suurte muutusteta säilinud üle saja aasta. Alevik on laienenud aja jooksul peamiselt põhja ja lõuna suunas.

Nõukogude perioodil ehitatud korterelamud on paigutatud aleviku südamest eemale, põhjapoolsesse ossa, kus nad moodustavad omaette koosluse ning ei mõjuta aleviku keskosa miljööd. Tootmishoonete tsoonid jäävad aleviku keskosast sobivasse kaugusesse. Tänu nendele asjaoludele on hästi säilinud aleviku keskosa iseloomustav ajalooline hoonestus ja miljöö.

Aleviku ning ka kogu lähipiirkonna maamärgiks on kirik, millele liitub kompleks pargi ning ausambaplatsiga ja ajalooliselt väljakujunenud asulakeskus ärihoonete, parkla, bussijaama ning kalmistuga. Samas keskuses asuvad ka vallavalitsus ja kool.

Kanepi alevikus eristub kaks iseloomulikku miljööväärtustega piirkonda:

1. Peamiselt 19. sajandi lõpul ja 20. sajandi algul hoonestatud piirkond. Miljööväärtusliku ala moodustab juba 19. sajandi lõpul väljakujunenud kiriku ümbrusesse jääv asulakeskuse hoonestus ja väärtuslik puithoonestusega ala, mis kulgeb põhiliselt asulat läbiva peatänavaa ääres ning aleviku lõunapoolses osas - Weizenbergi tänav lõuna- ja põhjapoolne külg, Lille tänav kuni ristumiseni Paju tänavaga, Tehnika tänav, Apteegi tänav ning Jüri tänav. Ümberehituste ja remonditööde käigus on küll muudetud mõningate hoonete arhitektuurset ilmet ning kasutatud kaasaegseid ehitusvõtteid ja -materjale, kuid hoonestuse struktuur ja põhimahud on üldjoontes säilinud muutmata.

2. Peamiselt 1950. – 1960. aastatel hoonestatud ala.

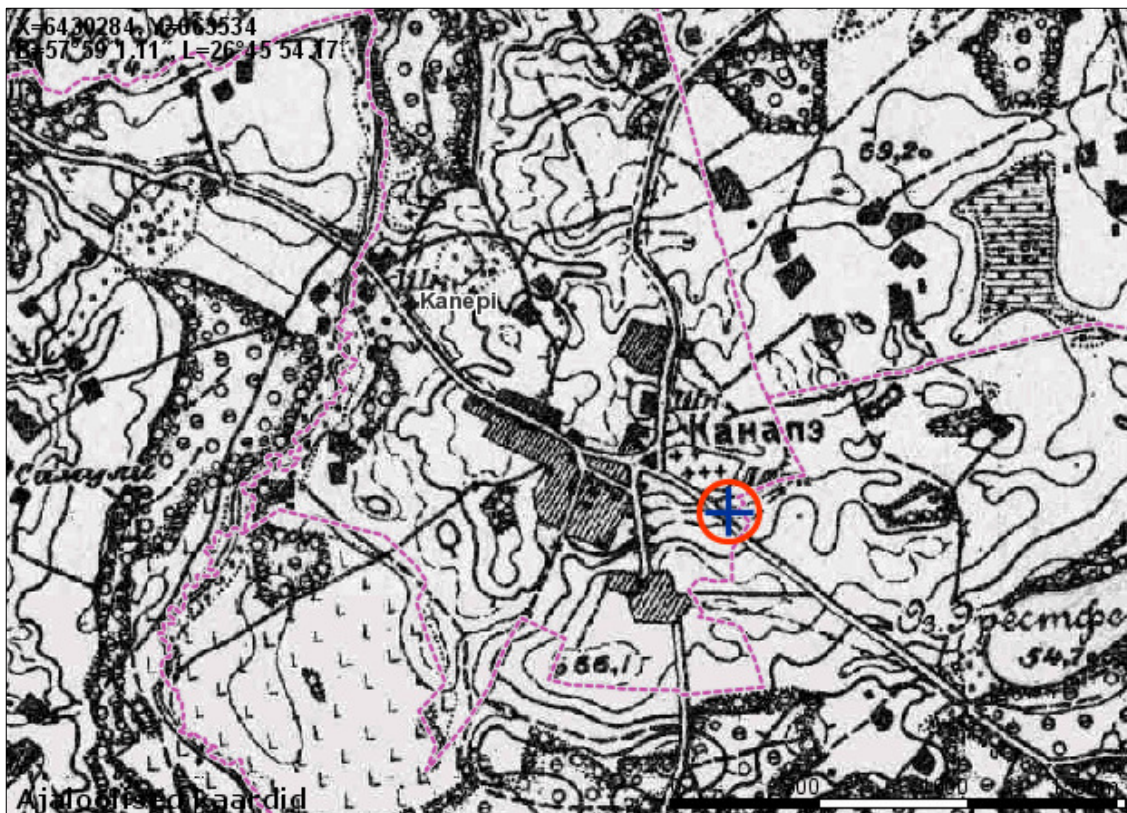
Väikeelamute alad moodustavad oma rajamise ajastuid iseloomustavad keskkonnad. Aedlinna-likku miljööd ja peale 1950 aastaid rajatud hoonestuse struktuuri ning arhitektuurset suunda iseloomustavad hästi Niidu tänava lõunapoolse osa ühekordsete madalate elamute grupp ning Nurme ja Nurme põik tänavate kõrgete viilkatustega elamute grupp.

Plaanistruktuur

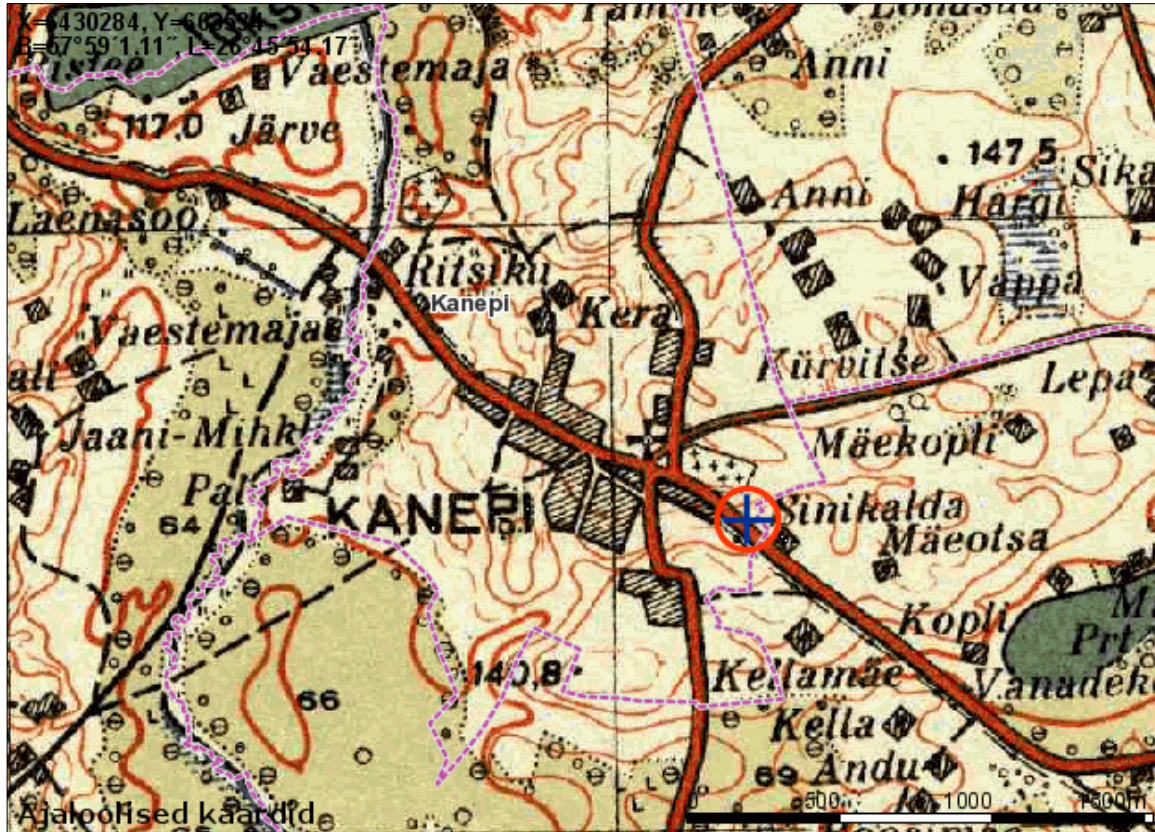
Planeering, asula plaan

Linnalik asula tekkis 19. sajandi algul. Ajaloolistelt kaartidelt nähtub, et tänapäevane tänavatevõrk oli olemas juba 19. sajandi lõpul. Põhiline hoonestus kulges praeguse Weizenbergi tänava ääres ning kiriku ümbruses. Ajalooliselt läbi aleviku kulgev peatänav on ka tänapäeval aleviku põhitelg, millest lähtuvad kõrvaltänavad. Suurepärased vaated avanevad hoonestusele piki Weizenbergi tänavat, väärtust lisab tänava kulgemine langeval reljeefil.

Aleviku südametükk moodustab keskväljak - kirik, park, ausambaplatz, kauplused, kool, vallamaja, bussijaam, kalmistu ja päästekeskus.

Kanepi alevik 19.-20. sajandi vahetusel Allikas: Verstakaart

Kanepi alevik 1930. aastatel Allikas: Eesti Topokaart 1935-1940

Kanepi alevik tänapäeval, miljööala piir JOONIS 6

Kanepi keskväljak. Kirik - aleviku ja kogu lähiümbruse maamärk.

Kanepi keskväljak. Ajalooline koolihoone.

Aleviku keskväljak. Vaade läbi pargi koolimajale.

Aleviku keskväljak. Vaade läbi pargi koolimajale.

Aleviku keskväljak. Vallamaja.

Aleviku keskväljak. Ärihooned

Aleviku keskväljak. Kalmistu

*Aleviku keskväljak. Park ja
ausambaplats.*

Aleviku keskväljak. Bussijaam

***Aleviku keskväljak.
Päästekeskus***

Piki lõuna poolt aleviku südame suunas tõusvat reljeefi kulgevat Tehnika tänavat avaneb põhja poolt vaade kirikule ja keskväljakule ning huvitavale Tehnika – Jüri tänava piirkonna katusemaastikule.

Vaade kirikule piki Tehnika tänavat.

Vaade aleviku keskusele Niidu põiktänavalt.

Tänavate struktuur, hoonete paigutus, piirdeaiad, haljastus

Peatänaval paiknevad hooned suhteliselt tihedalt, valdavalt põhimahuga tänavajoonel, harjajoon paralleelselt tänavajoonega. Ühel krundil asub tavaliselt elamu ning mitu eraldiseisvat väiksemamahulist abihoonet. Nende mahud on traditsiooniliselt paigutatud risti tänavajoonega, krundi sügavuses paiknevad abihooned paralleelselt tänavajoonega, moodustades siseõue.

Peatänaval paikneb hoonestus peamiselt tänavajoonel.

Vaade Niidu tänavalt Weizenbergi tänava hoovidele. Krundil asuvad abihooned paiknevad peatäna ääres tänavajoonel asuva elamuga risti.

Kõrvaltänavatel on hoonestus hõredam, väljakujunenud ehitusjoon paikneb tänavajoonest eemal. 1950.–1960. aastatel ehitatud ühepereelamute piirkondades on haljastatud ning hooldatud eesaiad, tarbeaiad paiknevad

kruntide sügavuses. Tänavad on suhteliselt kitsad, puuduvad eraldiasetsevad kõnniteed.

Väljakujunenud traditsioonilist piirdeaia tüüpi alevikus ei ole - läbisegi eksisteerivad hekid, võrk- ja puitaiad. Piirdehekid on rajatud Niidu ja Nurme tänava piirkonna miljööväärtslikel aladel.

Puitplangud peatänaval.

Võrkpiirded kõrvaltänaval.

Piirded peatänaval. Naabrite aiad peaksid olema omavahel kooskõlas.

Sobimatu piirdeaia materjali valik miljööväärtuslikul alal.

Hekid 1950. aastatel rajatud hoonete piirkonnas

Aleviku kõrghaljastuses domineerib keskväljaku park, koolimaja ümbruse haljastus ning kalmistu. Aedlinnaosades loovad miljöö hästi hooldatud eesaiad.

Kõrghaljastus keskväljaku piirkonnas

Mahuline struktuur

Arhitektuur

Aleviku miljööväärtusliku tuumikala (Weizenbergi, Lille, Tehnika, Apteegi ning Jüri tänav) hooned on suhteliselt väikesemahulised ühekordsed puitmajad valdavalt 40-45 kraadise kaldega katustega, mõnedel hoonetel katuste väljaehitised e vintskapid. Fassaadidel puuduvad erilised silmatorkavad puitdetailidest kaunistused, eripära annavad pigem värvilahendused.

Elamu Weizenbergi tänaval.

Elamu Weizenbergi tänaval.

Elamu Nurme tänaval.

Vaade Apteegi tänava elamutele.

Hilisemal, põhiliselt 1950.–1960. aastatel ehitatud piirkonna hooned on mahtudelt sarnased, enamasti tüüpsed kivikonstruktsioonis ühepereelamud, kuid samas igaühel oma eripära mõningate detailide käsitluses.

Tüüpilised peale 1950. aastaid rajatud madala viilkatusega hooned Niidu tänaval.

Tüüpilised peale 1950. aastaid rajatud kõrge viilkatusega hooned Nurme tänaval.

Weizenbergi tänavalt: korrastamist ootav, kuid hästi säilinud aken lihtsate vahenditega värskendatud ning miljöväärtusliku ala puitelamule sobimatu plastaken.

Säilinud sarikaotsad väärivad heksponeerimist

Säilinud puitpits ning korrastamist ootav välisuks

Põhimahtudelt moodustavad aleviku hooned kogu miljöväärtuslikul hoonestusalal ühtse ansambli. Eristub kiriku – keskväljaku piirkond, kus hoonestus on kivikonstruktsioonis ning mahud ja esinduslikumad suuremad. Esteetilist mitmekesisust lisab fassaadide värvikasutuse mitmekesisus.

Keskuse ärihooned rajatud kivikonstruktsioonis.

Esindusliku verandaga hoone aleviku keskuses.

Peatänava hoonestuse värviküllasus.

*Renoveeritud elamu peatänaval.
Taamal renoveeritud seltsimaja.*

*Mahult hästi aleviku hoonestusse
sobitatud uusehitis*

*Kõrvaltänava ühtsete mahtudega
madala kaldega katustega
tüüpelamute piirkonna hoonestus
paikneb tänavajoonest eemal.
Taamal mahult sobimatu katuse
ümberehitus.*

Halli elamu ümberehitusel oleks võinud hoovipoolse juurdeehituse kavandamisel kasutada elamu põhimahuga risti asetseva harjaga katuse lahendust

Miljööväärtus

Peamiselt 19. sajandi lõpul ja 20. sajandi algul hoonestatud piirkonna olulisemad väärtused on keskväljak ning peatänav.

Alevi ruumiliseks dominandiks on ajalooliselt väljakujunenud mitmefunktsionaalne keskus, kus olulised objektid on koondunud keskväljakule kiriku ja kirikuplatsi ümbrusse – kool, vallavalitsus, bussijaam, ärid, päästekeskus, kalmistu. Alevikku ja keskväljakut loode–kagu suunaliselt läbiva peatänaava hoonestuses tulevad esile veel alevi keskosa kahekordsed ärihooned ning torniga tuletõrjemaja.

Alevi peatänaava piirkonna väärtus seisneb suurepärases ansamblilisuses, mille moodustavad sarnaste mahtudega tänavajoonel paiknevad värvilised puitelamud. Hoonestuse struktuuri täiendavad väikesemahulised abihooned. Lisaväärtust annavad vaated siseõuedesse. Paljudel hoonetel on säilinud originaallaudised, aknad ning uksed.

Peale 1950. aastaid rajatud Niidu ja Nurme tänavate aedlinna piirkondades tuleb ansamblilisus hästi esile nii hoonestuses kui ka haljastuses. Valdavalt tüüpprojektide alusel ehitatud ühtse mahuga hooned moodustavad rahuliku rütmiga mustri (Niidu tänaava piirkonnas madalate ja Nurme tänaava piirkonnas kõrgete viilkatustega elamud). Väärtust lisavad tänavajoonele rajatud korrapärased hekid ning hooldatud eesaiad.

Kogu Kanepi aleviku miljööala üks olulisi väärtusi on vaated, mis tänu reljeefile avanevad erinevates suundades huvitavad piki peatänavat ja piki miljööväärtusliku ala kõrvaltänavaid. Maalilisust lisab Apteegi – Niidu - Tehnika tänavate katuste maastik, mis on vaadeldav tänu tugevale reljeefile Nurme tänava piirkonnast ning Weizenbergi tänava kagupoolsest otsast alevi piirilt. Muljetavaldav on vaade piki Tehnika tänavat kirikule.

Miljööväärtusega hoonestusala määratlemise eesmärk

tagada peamiselt 19. sajandi lõpul ja 20. sajandi algul hoonestatud ala tänavatevõrgu, maalilise reljeefi, ala kaug- ja sisevaadete ning ajaloolise väärtusega hoonete säilimine

1950-1960. aastatel rajatud elamualade ühtse ansamblilisusega hästi heakorrastatud aedlinnastruktuuri säilimine.

tagada ajaloolise aleviku keskuse miljöö ning toimimise säilimine

Planeerimise, kaitse- ja kasutamistingimused

Üldnõuded

- Detailplaneeringute koostamine on kogu miljööväärtuslikul hoonestusalal kohustuslik. (Planeerimisseadus §3 lõige 2, §9 lõige 11)
- Pidada kinni juba väljakujunenud arhitektuursetest väärtustest (vastava piirkonna hoonete ehitamiseaegne paigutus krundil, maht, fassaadilahendused, katusekalded, akende ja uste lahendused).
- Vältida olemasoleva kruntide struktuuri muutmist (kruntide suurus, ehitusjoone paiknemine, krundi täisehituse protsent)
- Hoonete ümberehitused (juurdeehitused, laiendused, katuste ümberehitused, akende ja uste kuju ning paiknemise muudatused ja fassaadi materjali muudatused (sh värvimine) kooskõlastada vallavalitsusega.
- Uute hoonete ehitamine toimub vallavalitsusega kooskõlastatud ehitusprojekti alusel.

- Uute tänaväärsete piirdeaedade rajamine tuleb kooskõlastada vallavalitsusega.
- Lähtuvalt Teeseaduses (RT I 1999, 26, 377) paragrahv 36 tuleb tegevused (aia, heki, istanduse rajamine, ehitiste ja rajatiste ehitamine jne) riigimaantee teekaitsevööndis kooskõlastada tee omanikuga.

Hoonete remontimine ja juurdeehituste rajamine

- Jälgida algseid kujundusprintsipe. Säilitada ja võimalusel taastada iseloomulikud detailid (akende ja uste asend fassaadil ning kuju, akende ruudujaotus, varikatused, piirdelauad ja –vööd, katusekalded, vintskappide kujud ja suurused jne). Mitte teha lihtsustusi. Lahtiste sarikaotstega räästalahendusega hoonetel vältida räästaste kinniehitamist, korrastada ja eksponeerida kaunistustega sarikaotsad.
- Katuseakende, uukide või vintskappide väljaehitamisel lähtuda naaberhoonetel või piirkonnas enam levinud lahendustest.
- Kasutada naturaalseid ehitusmaterjale. Viimistlusmaterjalideks kasutada hõõveldatud või hõõveldamata lauda, kivihoonetel krohv, looduslik kivi või tellis, mis ei vaja täiendavaid katematerjale. Katusekatte materjalid valida sõltuvalt hoone katusekaldest, ajastust ja stiilist – puit, kivi, valtsplekk, bituumenplaat. Vältida plekist või plastikust kivi või puitu imiteerivaid materjale. Fassaadilaudis ja aknad remontida või asendada esialgset tüüpi materjaliga. Puitfassaadide soojustamisel tuleb aknad niipalju väljapoole tõsta, et need oleksid uuest vooderduspinnast algsel kaugusel.
- Krohvipinnad korrastada.
- Juurdeehitiste kavandamise puhul tagada olemasoleva hoone maht dominantsena. Uus osa ehitada väiksemamahulisena olemasoleva hoone pikenduseks või risti hoone põhimahuga, võimalusel hoovipoolsesse külge.
- Krundile eraldiseisva abihoone ehitamisel jätta elamu maht domineerima.
- Eeskujuks võtta aleviku ehitustraditsioonidest lähtuvalt olemasolevaid häid näiteid.

- Piirdeaedade rajamisel arvestada vastava piirkonna kujundusvõtetega – tänavajoonel puitpiirded või hekid. Vältida tehiskividest poste ja metallpiirdeid.

Uute hoonete rajamine

- Uute kruntide moodustamisel lähtuda väljakujunenud tänavavõrgust ning krundisuurustest.
- Eramukruntidel säilitada väljakujunenud täisehitusprotsent.
- Uued hooned ehitada väljakujunenud ehitusjoonele.
- Vältida plaanipäratut ehitust. Abihooned sobitada elamutega, paigutada võimalusel elamutest tahapoole, et moodustuks alevile iseloomulik siseõu.
- Arhitektuurne lahendus peaks tagama hoone sulandumise olemasolevasse miljöösse.
- Uute hoonete põhikonstruktsioonides kasutada kapitaalseid puit- või kivikonstruktsioone.
- Viimistlusmaterjalideks kasutada hõöveldatud või hõöveldamata lauda, kivihoonetel krohv, looduslik kivi või tellis, mis ei vaja täiendavaid katematerjale. Katusekatte materjalid valida sõltuvalt hoone katusekaldest, ajastust ja stiilist – puit, kivi, valtsplekk, bituumenplaat. Vältida plekist või plastikust kivi või puitu imiteerivaid materjale.
- Piirded tuleb valida kooskõlas hoonestuse arhitektuurse lahendusega. Arvestada vastavale piirkonnale omaste lahendustega - tänavajoonel hekid või puitpiirded. Vältida tehiskividest poste ja metallpiirdeid.
- Miljööala naabrusse uute elamualade kavandamisel koostada detailplaneering kvartalite kaupa tervikuna. Arvesse võtta miljööala hoonestuse struktuuri ja -mahtusid ning kruntide suurusi.

2. AJALOOLIS-KULTUURILISE VÄÄRTUSEGA KÜLAD

Kanepi valla edelaosa maastikku iseloomustab tugevalt lainjas pinnareljeef, kus põllualade keskel asuvad õuealad, põllud paiknevad laugematel kõrgendikel ja nendel nõlvadel. Järsemad nõlvad on kaetud metsaga ning madalamatel kohtadel asuvad kinnikasvavad looduslikud rohumaad. Suure osa Kanepi valla asustusest moodustavad hajakülad (nt Mäeküla, Soodoma, Hurmi, Rebaste), esineb ka ridaküla tunnustega külasid (nt Koigera, Peetrimõisa, Magari). Valla keskosas paiknevad sumbküla tunnuste ja mõne talukompleksiga külad (nt Hino). Valla asustusstruktuur koos teedevõrguga on säilinud peaaegu muutumatuna kogu viimase sajandi.

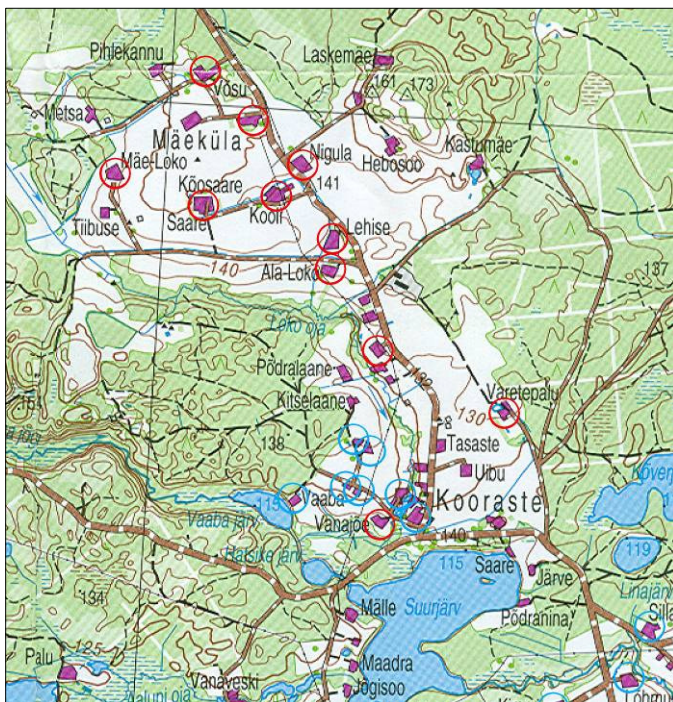
Külade puhul on peamine väärtus nende struktuuri säilimine - talukomplekside paiknemine maastikus ja reljeefil, põllumaade avatus ning olemasoleva teedevõrgu säilimine. Seega teede õgvendamine nendes piirkondades või uute teede rajamine ei ole soovitatav, va sissesõiduteed taluõuedesse. Õuealad paiknevad ajalooliselt kõrgendike nõlvadel ning kõrgendiku lael hoonestust ei esine. Hoonestus pärineb erinevatest ehitusperioodidest, seega lähtuda tuleb piirkonnas juba välja kujunenud arhitektuursest (nt viilkatused kaldega 40-45 kraadi, elamud kaetud laudisega, kõrvalhooned palk- ja/või saviehitised jne) vormikeelest ning haljastuse põhimõtetest (nt kõrghaljastus õuealadel).

Täiendava hoonestuse rajamisel lähtutakse olemasolevast asustusstruktuurist ning uued õuealad kavandatakse tee vahetuslähedusse paralleelselt teega.

Kooraste küla põhjaosa (Mäeküla)

Valla edelaosas asuv Mäeküla kuulub hajaküla (nimetatud ka kui haguküla) külatüüpi, mille põhitunnuseks on õuede asetus ühel või kahel pool küla läbivat teed, paari - kolmesaja meetri kaugusel nii teest kui üksteisest, kusjuures iga taluõue viib peateelt väike tee. Sellist planeeringut esineb peamiselt 19. sajandi lõpul kas uudismaadele rajatud külades või mitmel pool suurematel põllumassiividel, kus talud kruntimise käigus põldude servadele laiali paigutati ja küla peatee põllumassiivi keskele rajati (G. Troska, lk 70). 1-verstase kaardi analüüsi tulemusel selgub, et õuede paigutus, teedevõrk ja avatud põllualad on oma struktuuri säilitanud analoogsena viimased 100 aastat. Valdav põllumaade suurus on 13.0 ha, õuealad on suletud ja nende valdav suurus 0.1 ha, ehitusalune pindala on 300 m².

**Ajaloolise asustuse kujunemine
Kooraste põhjaosa endine Mäeküla**

- Verstakaart
- Eesti topokaart (1935-1940)

Õuealadel paiknevad valdavalt 1,5-korruselise elamu ja kolm ning enam kõrvalhoonet. Hooned pärinevad erinevatest ehitusperioodidest, vanemad hooned õuealadel on 40-45 kraadise katusekaldega ning laudisega kaetud elamud ja ümarpalgist abihooned (peamiselt aidad).

Maakasutus- ja hoonestustingimused

- Säilitada olemasolevad avatud põllualad ning täiendavat ehitustegevust Mäeküla avatud põllumaadele ei arendata.
- Hajali paiknevat hoonestust võib rajada ala kirdeossa jäävale avatud maastiku äärealale, mis piirneb metsaga. Ala lõunaossa, kus juba praegu on moodustatud krundid tee ja Loku oja vahele, võib rajada hoonestust kuna langeva reljeefi tõttu ei ole rajatav hoonestus avamaastikus nähtav. Maapiirkondade arendamisel eelistatakse siiski privaatsust, soovitatav on õuealad kavandada üksteisest ca 200-300 m kaugusele.
- Ehitusalane pindala jääb piirkonnale traditsioonilise 300 m² piiresse ning hooned on funktsionaalselt eraldatud.

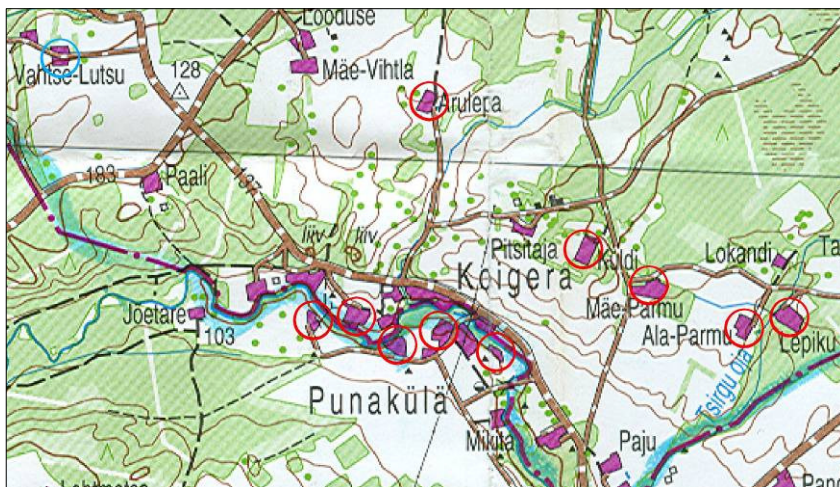
Joonis 1. Maakasutus- ja hoonestustingimused Kooraste küla põhjaosa (endine Mäeküla)

Mäeküla maastikku iseloomustab avatus ja suhteliselt suured terviklikud põllumassiivid. Hoonestus paikneb maastikus hajusalt, põllumassiivide äärealade, küla keskel ka tee vahetusläheduses.

Koigera küla

Paikneb valla lõunapiiril Võhandu jõe kaldal; teisel pool jõe orus, Urvaste valla territooriumil asub Punaküla. Analoogseid külasid on Kanepi kihelkonnas (nimetatud ka oruküladeks), kus elamud servavad jõeorge ühelt või kahelt poolt. Elamud asetsevad oru veerul ning põllud ulatuvad jõest kaugemal. Asustustüübilt on Koigera küla tihe ridaküla, mida iseloomustab õuede paiknemine ühel pool talusid ühendavat teed, kusjuures teisele poole teed jäävad põllud.

Ajaloolise asustuse kujunemine KOIGERA

- Verstakaart
- Eesti topokaart (1935-1940)

1-verstase kaardi analüüs näitab, et teedevõrk, hoonestuse paiknemine ning haritavate põllualade struktuur on valdavalt säilinud viimasel 100 aastat sama struktuuriga. Punaküla hoonestatud ala on varem välja kujunenud, Koigera küla hoonestatud alad on ajalooliselt samal perioodil välja kujunenud (3-4 talumajapidamist), kuid mitte sellises mahus. Ridaküla jälgib Võhandu jõe sängi ja selle looklevat joont, paiknedes tee ja Võhandu jõe vahelisel kitsal alal. Lisaks õuealadele paiknevad nimetatud alal ka väiksed, keskmiselt 1.0 ha avatud põllualad või aiamaad. Teest põhja pool paiknevad ulatuslikud, valdavalt 20-30 ha lainja reljeefiga haritud põllud. Jõe ja tee vahel paiknevad õuealad on peamiselt 0.1 ha suurused, millest ehitusalune pind moodustab 200-300 m².

Hoonete arv õuealal on valdavalt 4-5 hoonet ning õuealad on avatud, ebakorrapärase hoonete paigutusega.

Maakasutus- ja hoonestustingimused

- Teest põhjapool asuvad põllualad tuleb hoida avatuna ja sinna ehitustegevust ei laiendata.
- Hoonestuse rajamisel Võhandu jõe ja tee vahelisele alale lähtutakse välja kujunenud ehitusjoonest jõe suhtes ning hoonestust võib jätkata lõuna suunas kulgeva tee ja jõe vahelisel alal, mis hetkel on kasutusest väljalangenud põllumaa, säilitades vaated jõele.
- Kuna tegemist on tiheda hoonestusega, siis lähtutakse hoonestuse rajamisel olemasolevatest ehitustraditsioonidest ja mahtudest. Hoonete funktsioonid hoitakse lahus, lahendades need eraldi elamu ja kõrvalhoonetena, moodustades seeläbi õueala.

Joonis 2. Maakasutus- ja hoonestustingimused Koigera külas

Koigera külast põhjapool paiknevad avatud suured põllumassiivid tuleb hoida avatuna ja põllumajanduslikus kasutuses. Ehitustegevust alale ei laiendata.

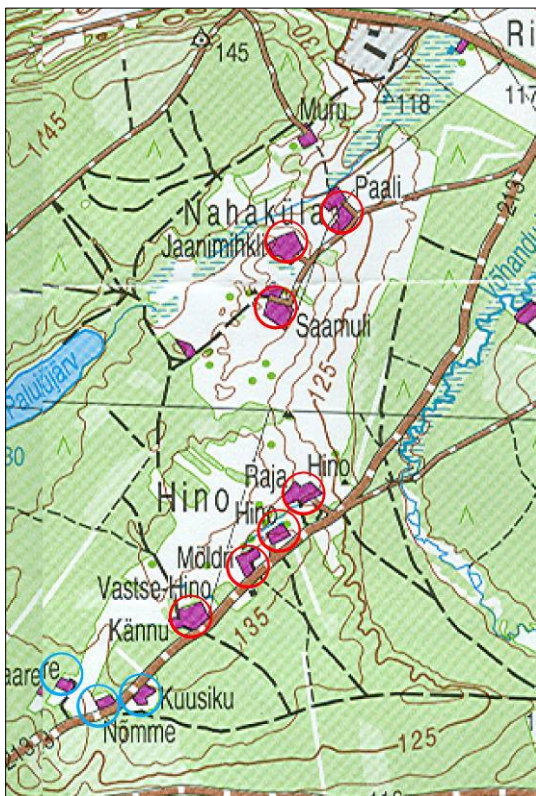
Tee ja jõe vahel paiknev Koigera on tiheda hoonestusega korrastatud ridaküla. Õuealad on selgelt piiritlemata, õuealaid eraldab aiamaa või niidetud ala, vabakujuline hekk.

Hoonestuse rajamisel Võhandu jõe ja tee vahelisele alale lähtutakse väljakujunenud ehitusjoonest.

Hino küla põhjaosa (endine Nahaküla)

Küla paikneb Kanepi alevist edela suunas, on külatüübilt väike sumbküla, asudes künklikul reljeefil, mis langeb idas Võhandu jõe oru suunas. Küla koosneb neljast korrapäratult paiknevat talust. Asustusstruktuur ja teedevõrk on säilinud samal kujul vähemalt 100 aastat lähtudes 1-versta kaardi analüüsist. Sumbküla ümbritsevad peamiselt 15.0 ha suurused põllumassiivid. Hilisemal perioodil on alale täiendav hoonetus tekkinud ka põllu ja metsa piirialadele. Küla õuealad on suletud ja koosnevad peamiselt elamust

Ajaloolise asustuse kujunemine Hino küla põhjaosa

- Verstakaart
- Eesti topokaart (1935-1940)

ning 3-4 kõrvalhoonest, õualade pindala on keskmiselt 0.1 ha suurused ning ehitusalune pindala peamiselt 300 m².

Maakasutus- ja hoonestustingimused

Teest ida pool paiknev avatud põllualal ehitustegevust ei arendata. Täiendavaid õuealaid võib moodustada hajusalt ning eelkõige põllu- ja metsaala piirimaile.

Hoonete funktsioonid hoitakse lahus, lahendades need eraldi elamu ja kõrvalhoonetena, moodustades seeläbi suletud õueala.

Joonis 3. Maakasutus ja hoonestustingimused Nahakülas.

Nahaküla iseloomustavad korras, valdavalt enne 1940. aastat ehitatud eluhooned. Traditsiooniline hoonestus on viilkatusega, taluõu koosneb elamust ja mitmest kõrvalhoonest. Hoonete värvigamma algab traditsioonilisest ookrast elumaja puhul ning lõpeb uuemate (1960.-70ndatel rajatud) silikaattellisest abihoonetega. Õueala piirab kõrghaljastus.

Tiheda asustusega Kanepi valla keskosas paiknev 4-5 talukomplekiga paiknev sumbküla.

Üldised põhimõtted asustuse suunamisel

Need põhimõtted laienevad kõikidele küladele tulenevalt küla tüüpidele Kanepi vallas.

Hajaküla

- Hajakülades säilitada avatud ja suured põllumassiivid.
- Teedevõrk säilitada, kuid uue hoonestuse kavandamisel võib rajada reljeefi järgivaid täiendavaid sissesõiduteid.
- Õuealad kavandada kõrgendike nõlvadele, mitte kõrgendike lagedele.
- Õuealade kavandamisel ja hoonete paigutamisel järgida suletud õue põhimõtet.

Ridaküla

- Hoonestus kavandada teede vahetusse lähedusse
- Hoonestuse paigutamisel järgida väljakujunenud ehitusjoont tulenevalt teest või jõest.

Nõuded ajalooliste hoonete remontimiseks

- Eelkõige ajaloolistel hoonetel (ehitatud enne 1940ndat aastat) säilitada ja võimalusel taastada iseloomulikud detailid (akende ja uste asend fassaadil ning kuju, akende ruudujaotus, piirdelauad ja –vööd, katusekalde, vintskappide kujud ja suurused jne). Kanepi valla külates on säilinud sellest perioodist eelkõige eluhooned.
- Fassaadilaudis ja aknad remontida või asendada esialgset tüüpi materjalidega. Puitfassaadide soojustamisel tuleb aknad niipalju väljapoole tõsta, et need oleksid uuest vooderduspinnast algsel kaugusel.
- Katuse vahetamisel valida sõltuvalt hoone stiilist ja katusekaldest puit või bituumenplaat. Vältida plekist, plastikust kivi või puitu imiteerivaid materjale. Katusekalle on valdavalt 40-45 kraadi.
- Värvimisel kasutada maa-asulatele iseloomulikke ja naturaalseid värvitoone (nt ooker, tumepunane, pruun).

Nõuded uute hoonete rajamisel

- Uushoonestuse kavandamisel eelistada endiseid talukohti, millele viitavad maastikus leiduvad põlispuud, varemed jms või mis on kajastatud ajaloolistel kaartidel.
- Uue hoonestuse kavandamisel ja kruntimisel säilitada piirkonnas väljakujunenud hoonestuse tihedus ning laad vastavalt küla tüübile.
- Majandustegevuseks kavandatavate kõrvalhoonete puhul, mille maht ületab olemasoleva üksiku abihoone mahu vähemalt kahekordselt, tuleb analüüsida hoone sobivust maastikku enne projekteerimistingimuste väljastamist.
- Õuealade kavandamisel arvestada väljakujunenud hoonestuse mahtudega. Abihooned sobitada elamutega ja paigutada nii, et moodustuks piirkonnale iseloomulik õuestruktuur. Ehitusaluse pinna määramisel lähtutakse külas valdavalt esinevast ehitusalusest pindalast (enamikul juhtudel 300-500 m²).
- Viimistlusmaterjalideks kasutada hõõveldatud või hõõveldamata lauda, kivihoonetel krohvi, looduslikku kivi või tellist, mis ei vaja täiendavaid kattematerjale. Katusekattematerjalid valida sõltuvalt hoone stiilist ja katusekaldest – puit, bituumenplaat, kaasaegne eterniit. Vältida plekist või plastikust kivi või puitu imiteerivaid materjale.
- Piirded rajada kooskõlas hoonestuse arhitektuurse lahenduse ning piirkonnas väljakujunenud stiiliga. Piirdeaiaga ümbritseda vaid õueala.
- Soovitavalt säilitada olemasolev kõrghaljastus, eriti põlispuud. Haljastuses kasutada traditsioonilisi puittaimi (pärn, kask, vaher, kuusk, tamm vms) ning soovitatavalt vabakujuliste hekkidena sirelit, magesõstart, ebajasmiini vms.
- Lähtuvalt Teeseaduses (RT I 1999, 26, 377) paragrahv 36 tuleb tegevused (aia, heki, istanduse rajamine, ehitiste ja rajatiste ehitamine jne) riigimaantee teekaitsevööndis kooskõlastada tee omanikuga.

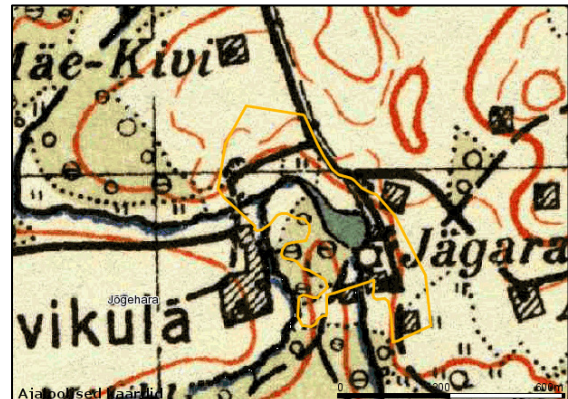
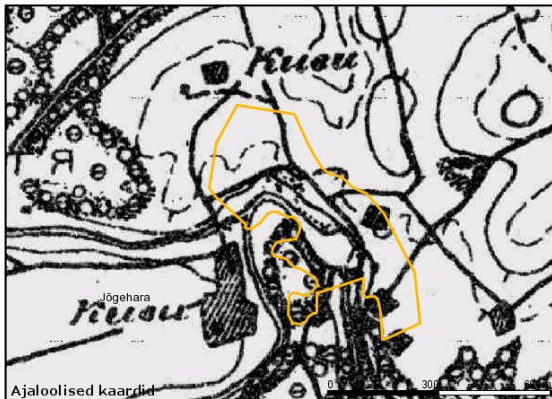
Piirkonnale on iseloomulik suletud õueala. Suletust luuakse hoonete paigutusega aga väga sageli ka näiteks haljastusega - kõrgemate lehtpõõsaste või - puudega.

3. MAASTIKULISELT VÕI AJALOOLISELT OLULISED ÜKSIKOBJEKTID

Jõgehara veski

Paikneb Võhandu jõe kaldal Jõgehara külas. Lisaks viljaveskile töötas ka villatööstus (värvimine, vanutamine), lauavabrik, kontrabassivabrik. Veskihoone on põhimahus 2-korruseline, kõrge viilkatusega, puit- ja kivikonstruktsioonis. Osaliselt on säilinud ka veski sisustus. Hetkel on veskihoone tühi, kuid katuse all. Veskikompleksi kuulunud eluhoone on väga hästi säilinud, hoone fassaadil on rohkelt tähelepanuväärseid detaile.

Veskitamm on lagunenenud, kuid tammi kivist tugimüür on osaliselt säilinud. Veski ümbrus on hooldamata ja võsastunud, märgatav on veski juurde suundunud munakivitee.

Endine veskihoone on veel katuse all, kuid veskitamm ja paisjärv on lõhutud ja kinni kasvanud.

Vesikompleksi kuulunud eluhoone on väga hästi säilinud, hoone fassaadil rohkelt tähelepanuväärseid detaile.

Kaska veski

Veski paikneb Ahja jõe kaldal Põlgaste külas. Veskit on esmamainitud 17. sajandi esimesel poolel. Töötas kuni 1964. aastani, mil toleaegne kolhoosiesimees lasi tammi ära lõhkuda.

Veskihoone on kõrge viilkatusega palkehitis. Hoone on olnud ajalooliselt oluliselt detailirohkem. Veskihoonet taastatakse järkjärgult.

Veski ümbrus on võsastunud. Seal on vajalik alustada regulaarsete maastikuhooldustöödega.

Fotod veskist 1930-ndad

Allikas: Kanepi kihelkonna ajaloo- ja kultuurikilde minevikust tänapäevani III film „Kanepi Vägi”

Veski asukoht.

Allikas: www.maaamet.ee

Veskihoone, kus käivad järk-järgulised taastamistööd

Tille veski

Ahja jõe kaldal Varbuse külas. Esmamainitud 1924.aasta maarevisjoniga. 1920. aastast omanikuks lätlane Johannes Semele, kes lahkus veskist 1940. aastal, kui veski läks kohalikule masintractorijaamale. Kuni aastani 1970 töötas veski aasta läbi.

Veskikompleks koosneb põhihoonest (puitkonstruktsioon), kõrvalhoonest ja maakeldrist. Põhihoone on tühi, kuid õnneks katuse all. Veski fassaadil ja sisekujunduses leidub rohkelt huvitavaid detaile.

Veski ümbrus on võsastunud.

Fotod veskist 1930-ndad

Allikas: Kanepi kihelkonna ajaloo- ja kultuurikilde minevikust tänapäevani III film „Kanepi Vägi”

Veskihoone ja abihooned on tühjad, kuid säilinud üsna hästi.

Vedela veski

Veski asub Ahja jõe kaldal Põlgaste külas, esmamainitud 1632. aastal Erastvere mõisa veskina. Töötas kuni 1971. aastani. Veskikompleksis on olnud mitmeid eri funktsioonidega hooned.

Veskikompleks on varemetes ja veskitamm on lagunenu.

Fotod veskist 1930-ndad

Allikas: Kanepi kihelkonna ajaloo- ja kultuurikilde minevikust tänapäevani III film „Kanepi Vägi”

Maakasutus- ja ehitustingimused veskikomplekside hooldamiseks

- Kõik säilinud veskihooned, varemed puhastada võsast, tagada püsiv maastikuhooldus, et säilinud varemed, hooned või vesirajatised oleksid vaadeldavad nii jõe suunas kui teelt;
- Maastikuliselt olulised põlispuud säilitada;
- Veskikohad tähistada tutvustava infotahvliga.

LISA 1

M Ä Ä R U S

Kanepi

24.09.2009 nr 1-1.2/ 19

Teemaplaneeringu "Kanepi valla üldplaneeringus määratud miljöväärtuslike alade teemaplaneering" koostamise algatamine

Määrus kehtestatakse planeerimisseaduse § 8 lg 2 p 2 ja § 10 lg 4 ning keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse § 33 alusel.

§ 1. Teemaplaneeringu koostamise algatamine

(1) Algatada Kanepi valla üldplaneeringu täpsustamiseks ja täiendamiseks Kanepi valla miljö- väärtuslike alade teemaplaneeringu koostamine.

(2) Jätta algatamata teemaplaneeringu keskkonnamõju strateegiline hindamine, sest kavandatava planeeringuga ei kaasne olulist keskkonnamõju ei planeeringu iseloomu, sisu ega planeeringuga mõjutatava ala poolest.

§ 2. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 28. septembril 2009. a.

Vahur Tohver
Volikogu esimees